

פרחים מתוך הבטון

*

שירים

נערי ונערות

מגדלור "ניסנבאום", בת-ים

קבוצת כתיבה ויצירה מוסיקלית

"בית סיסטם עאלי"

כותבות/ים

ניר אטנלוב
זמד אייצ'או
מולאט אשטה
מילנה באייב
אברהם גוצ'י
גילי מליק
מאיה חנוכייב
קיריל לוקין
שני מלכי
לינה סטורוז'נקו

מנחים

זהבה יהים
יונתן קונדור

מערכת מוס לחברות "בית סיסטם עאלי" בת-ים
المختبر الثقافي "بيت سستم عالي" بات يام
Maabadat Paks le-tarbut "Beit Sistem Ali" Bat Yam

מפעל הפיס
דברים טובים
סתחילים כאן

אחדות אוגדת
בת-ים

החברה
לחברות מנאי
וספורט
בת-ים

מחלקת הנוער

פרחים מתוך הבטון

*

שירים

נערי ונערות

מגדלור "ניסנבאום", בת-ים

קבוצת כתיבה ויצירה מוסיקלית

"בית סיסטם עאלי"

2015

מנחים

זהבה יהיס, יונתן קונדה

מגדלור "ניסנבאום", בת-ים

מגדלור "ניסנבאום" הוא מרכז נוער רב-תחומי, חלק מרשת המגדלורים בעיר בת-ים.

המגדלורים הינם מרכזים לבני נוער שהוקמו על מנת לתת מענה לנערים ונערות, בני תרבויות שונות, על רצף הלבטים המאפיינים את גילם. המרכזים פועלים מתוך רגישות תרבותית, וכל אחד ואחת מבני הנוער תושבי העיר מתקבל בזרועות פתוחות ובאווירה מקבלת וחמה.

במגדלורים אפשר לדבר על כל נושא שבעולם ומעודדים פיתוח תחומי עניין, הקניית ערכים, התנדבות ופיתוח מנהיגות. בין הפעילויות המתקיימות במרכזים: פעילויות ספורט ומוסיקה, מחשבים, קבוצת נערו, סדנאות בנושאי מיניות, לימודים עיוניים ולימודי העשרה.

בית סיסטם עאלי

מעבדת פיס לתרבות "בית סיסטם עאלי" בבית-ים הוא מרכז ליצירה מוסיקלית ובימתית לנוער וצעירים. המרכז הוקם ומובל על ידי חברות וחברי להקת הראפ הרב-לשונית "סיסטם עאלי", בשיתוף ותמיכת מועצת הפיס לתרבות, עיריית בת-ים ו"מיוזיק" – בי"ס גבוה להפקה מוסיקלית.

במרכז פועלים מסלולי ליווי להקות צעירות, קבוצות כתיבה יוצרת, ראפ והיפ-הופ, לימודי הלחנה והפקה, קבוצת נערו, ג'אמים פתוחים והופעות נוער. המרכז כולל אולפן הקלטות, חדר חזרות ואולם מופעים מקצועי.

"בית סיסטם עאלי" שואף להוות במה ליצירה פורצת דרך מתוך ועבור הקהילות בהן היא פועלת, מתוך אמונה בכוחה של מוסיקה לבנות קהילת יוצרים רב-לשונית ומגוונת הצומחת סביב תקשורת, הקשבה, כבוד וסובלנות כלפי האחר ומתוך מחויבות לצדק חברתי ומעורבות קהילתית.

כותבֹּתַיִם

מולאט אשטה
מילנה באייב
זמד אייצ'או
מאיה חנוכייב
גילי מליק
ניר אטנלוב
לינה סטורוז'נקו
קיריל לוקין
אברהם גוצ'י
אור ויונתן (דואט)
שני מלכי

פזמון

בת ים היא הבית

בת ים היא הנשמה

בת ים נִשְׁדּוּם

בת ים נִשָּׂה דוֹשָׁה

בת ים היא בֵּית

בת ים היא אִיוֹט

ואי אפשר להתעלם מהעובדות

מולאט אשטה

בת-ים

17 פגס אשט "אשטאנ" אשט
 אשטאנ"ג אשט "אשטאנ" אשט
 פגס אשט פגס אשט
 אשט פגס אשט אשט
 אשט אשט אשט אשט
 אשט אשט אשט אשט

אשט אשט אשט פגס
 אשט אשט אשט אשט
 אשט אשט אשט אשט
 אשט אשט אשט אשט
 אשט אשט אשט אשט
 אשט אשט אשט אשט
 אשט אשט אשט אשט

אשט אשט אשט אשט
 אשט אשט אשט אשט
 אשט אשט אשט אשט
 אשט אשט אשט אשט

יאמר לך שלום

כמו השלום של אלוהים
ללא גבול ללא קץ
אם תיגש אליו עם צרות
תמיד יאמר לך שלום

תמיד סולח בעת חטאים
כמו חוטים של אמונה
עליהם אנו סומכים
ושמחים בעת הרחמים
ששבים אליו בתשובה
אל מלך מלכי המלכים

והחיים נמשכים כשאנו מוצאים שלום
בין יוצרנו לבין כל הברואים
בתוך עצמנו תחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים

מילנה באייב

ראיתי

ראיתי את עצמי
ואמרתי לעצמי
למה?

לפעמים
אני לא מכירה את עצמי
ושואלת
מה אני אעשה?

ראיתי עיניים ירוקות
ושאלתי את אמא שלי
למה יש לי עיניים ירוקות?
למי אני דומה?

ואמא אומרת לי שאני דומה
לסבתא היקרה
אליה אני מתגעגעת
ואני שואלת
למה היא לא אתנו
למה?

Время уходит

Время летит без остановки
Я не могу догнать его
Я бегу и бегу } 2 раза
но догнать не могу }

Время оно всё летит а я за ним
разве можно догнать его
Я бегу и бегу } 2 раза
но догнать не могу }

Время летит и жизнь уходит
как в суете не вижу его
Я бегу и бегу } 2 раза
и догнать не могу }

זמד אייצ'או

*

יצאתי לשכונה
חברים לא היו שם
אלא בת-ים
בן אדם יכול לשנות
את עצמו בעולם
אדם יושב בחושך
בעצבות
חושב לאחור על
כל מיני מחשבות
מה עשית בעבר
מה יהיה בעתיד
אלוהים תוציא אותי
מהקושי המפחיד
אמא שמחה לבעיות
שרים לך בראש
בדיוק כשחשבתי לאבד תקווה
אני יושב וחושב
על כל מה שהיה

מאיה חנוכייב

ילדה

ילדה קטנה שנעלמה אל תוך החשכה
מסכה אפלה שנכנסה לתוכה
ילדה תמימה שנעלמה מאחורי
מסכה שמסתירה את הכל
את כל הכאב
את כל האמת
ילדה קטנה שזרמה עם כל השקרים
של מסכה ארוורה
ילדה קטנה שלא מוכנה לעזוב
המסכה כבר חלק ממנה
הפנים שלה
האישיות שלה
החיים שלה.
הילדה התמימה
כבר לא ילדה.

בת ים

בת ים היא הבית
בת ים אבחיזדי
בת ים היא המקום שלי לשנות
בת ים היא המקום שלי לאהוב
בת ים חאנים ג'אנחד
בת ים חאנים האייתמד
כל יום בבת ים אני גדלה יותר
יותר מתאהבת
יותר משנה
כל יום בפעילות אחרת
נהנת מהחיים
כי בבת ים
אני לא נעלמת

גילי מליק

הרחובות

הרחובות מתרוקנים
ופתאום שקט
אני שונאת את הרגע הזה בשבוע
בו האוזניים שומעות רק את הרעש
שבפנים
מהדהד
מהדהד
עד שאי אפשר
להבחין
בין מחשבה לזיכרון
להזיה
עד שהעיר חוזרת
לעצמה.
אז אני נרדמת
תחת שמיכה חמה
של גופיות קצרות,
צפירות המוניות
ואמבולנסים
שוכחת אותך
עד למחרת.

זה לא ש...

זה לא שאין כאן אנשים
זו רק אני שלא איתם
זה לא שהחיים קשים
זו רק אני ששוב שותה
ויש לי אוכל בצלחת
רק הטעם שוב אבד
אל תדאג אני לא בורחת
לא בא לי שוב לבד

זה לא אסון ולא קשה לי
אין סיבה לדאגה
אני אשרוד את זה, נראה לי
אנשום עמוק וארגע
זו לא דמעה שמנצנצת
אלא שבר אשליה
בזווית העין נעלם לי, כל שהיה...

זה לא שאין לי אהבה
יש מספיק ולכולם
אני לא חוזרת בתשובה
לא מחפשת טוב מושלם
יהיה לי טוב אני יודעת
אך מתי זה לא ברור
כשלא רואים אני דומעת
כי מול כולם פשוט אסור

זה לא אסון ולא קשה לי
אין סיבה לדאגה
אני אשרוד את זה, נראה לי
אנשום עמוק וארגע
זו לא דמעה שמנצנצת
אלא שבר אשליה
בזווית העין נעלם לי, כל שהיה...

הים לא כחול

הים לא כחול.
הוא שקוף.
השמיים הם כחולים.
שם אתה יכול לטבוע,
ושם אתה יכול לעוף.
זה קצת מבלבל,
את אמרת
ואני הזדהיתי.

פעם ניסית לעוף
אבל טבעתי.
וזה מה שגרם לי להבין.
אתה יכול גם לצוף,
את אמרת.
הכי גרוע זה לצוף,
נזפתי בדך.
לצוף זה לוותר.
אבל ככה לא תטבע,
את לחשת.
ככה גם לא אעוף.

זה קצת מפחיד,
את אמרת.
ואני הזדהיתי.

נִיר אֶטְנֵלוֹב

בֵּת יִם

בֵּת יִם הִיא כְּמוֹ הַבֵּית שֶׁלִּי עִם גֹּדֶר בִּלְתִּי נִרְאִית
דְּקִירוֹת קִלְלוֹת וְאַלִּימוֹת שֶׁכָּאֵן זֶה רֶק הָאֵלִיף בִּי"ת
עִם עֵרְסִים שְׁבָאִים תְּמִיד בִּקְטַעַת שֶׁל מִכּוֹת
גּוֹדֵל הַשְּׁנָאָה – כָּל יוֹם עוֹלָה כְּמָה דְּרָגוֹת
וְלֶךְ תִּדְעַת מָה לַעֲשׂוֹת, זֶה כִּבְר מְזֻמָּן נִהְיָ מֵתִישׁ
לִפְנֵי כְּמָה שָׁנִים הֵם גַּם הַסְּפִיקוֹ לְדַקּוֹר קִשִּׁישׁ
וּמִתְחִילוֹת הַהֲשׁוּאוֹת יִשְׂרָאֵל עִם הָאֶרֶץ וְהַבְּרוֹנֶקֶס
עוֹד חִלּוֹם שֶׁהַתִּנְפֹּץ בְּגִלְלֵי שְׁאִיזָה בִּיז'וֹ הַתְּחִיל לִכְעוֹס
וְהִנֵּה סִפְגָּתִי עוֹד בּוֹקֶס, אֲבָל בֵּת יִם תְּמִיד בִּלְבָב
תְּמִיד נֶאֱהָב לְגוֹר בְּפָנִים, אֲבָל תְּמוֹת אִם תִּתְקַרֵּב
וְאוֹלִי לִכְלַכְתִּי כִּאֵן עָלֶיהָ, אֲנִי יוֹדַע מָה עֲשִׂיתִי
אֲבָל אַחֲרֵי הַכֹּל אֲנִי אוֹהֵב לַחֲיוֹת בֵּת יִם סִיטִי
כִּי אֵין דְּבַר כְּזֶה מוֹשֵׁלֶם, לֹא מִשְׁנָה שׁוֹם צֶרֶחַ
אִי אֶפְשָׁר לַעֲזוֹב אֶל מָה שְׁנוֹתֵן לֶךְ הַשְּׂרָאָה

לינה סטורוז'נקו

הפרח

הפרח שצמח מתוך הבטון
עבר כל מכשול וכל חור.
לפעמים הוא יוצא במקומות טובים
אבל אף פעם לא נשאר שם.

הפרח שצמח מתוך הבטון
עבר כל מכשול, כל חור.
הוא יוצא במקומות אפלים ורעים
ומעדיף להישאר שם, פנים מול פנים.

הפרח שצמח מתוך הבטון
פרח וגדל בין כל השחור.

מראה

כשהבטתי במראה ראיתי חיה שחורה
מסתכלת עליי, מוכנה לרדיפה

כשהבטתי במראה ראיתי חיה לבנה
שרק רוצה להציל אותי מהבעיה הטמונה

יש לי את הכח להפיל ולשבור את
החיה שחיה במראה במראה, מציקה ומכאיבה
בלי סוף היא רוצה לעקור את הנשמה.

כשהבטתי במראה ראיתי גופה
ריקה ונשמה שלא מוצאת
את מקומה

הגופה מנסה ומנסה לצאת מהמראה
ולא יכולה

רוצה לצאת לחופש
אבל לא יכולה

מראה שבורה

כשהבטתי במראה השבורה
ראיתי פנים שבורות מכאב
צעקה זועקת לעזרה ומחפשת נשמה
שתציל ותביא את הגאולה

אני רואה שם אותה עומדת וזועקת
היא בוכה היא שבורה היא מנסה
להחזיר את המראה, את הנשמה

ילדה קטנה שלי, אל תבכי
כי אני איתך
וזה לתמיד.
חבל על הדמעות, חבל על המאמץ
אני רוצה רק להגן עלייך
ילדה קטנה שלי אני תמיד איתך
לצידך, תמיד אוהב, ותמיד אשמור

הזכוכית שהתנפצה לך מול העיניים
לא תחזור ולא תרפא את החתכים
שעל גופך

לביאי לי יד ותעזרי לי
לעזור לך
תוציאי אותי מהמראה השבורה
תוציאי את הכאב
תשחררי אותו לחופשי

אני ראיתי, אני יודעת, החיוך הולם אותך יותר
החיוך הוא מישהו שאני יכולה
להביא לו את מקומי

קיריל לוקין

א' אפשר להתעלם מהעובדות

Нужно двигаться вперёд.
Куда бы ты не пытался убежать
Тебя оно догонит, можешь знать

Как эти чувства с сердца снять
Мне нужно это как-то понять
О Боже, как же мне это узнать?
Чтобы себя поднять и жизнь обнять.

Если с собой не будешь честен,
То все вокруг тебе будут врать.
Что мне поделать, как понять,
Наплевать, ведь моё время- это врач.

אברהם ג'וצ'י

אני נמצא

אני נמצא במעגל אימים
אני נמצא במעגל שלא
טוב לי בו
ואני לא רוצה להיות
במעגל הזה
מחפש את דרך היציאה
שתוביל אותי לעתיד טוב יותר
עתיד שבו אני ארגיש
שאם אני אצא מבת ים
אז אני ארגיש יותר טוב
ממה שאני מרגיש עכשיו
כי העיר הזאת
מורידה אותי למטה לפעמים
אני בתוך בור ללא תחתית
חופר לי את הקבר של עצמי אבל
אני רוצה לחיות מחדש
והדרך שלי היא לצאת
החוצה מהבועה
ולהחליט לבד
על גורלי ואושרי

אור ויונתן (דואט)

*

העולם סביב מתפרק לחלקים
אז אני מחבר את הכל
מוכר ועושה מזה כספים
כי מי שעשיר
זה רק מי שמביט בפנים
נותן לך סטירה ומרוקן לך את הכיסים
זה גנבים של מציאות
ושוטרים של אשליות
יהיה לך כאן כסף
רק אם תמכור גם את הכליות
כי העוני זה מחלה
אבל הכסף זה מה שהורג
אז אני נצמד לזקן זר
מבקש דמי כיס אומר לו
אתה אבא שלי החורג!
כי משפחה לא בוחרים
גם אם טובים, גם אם רעים
החיים גדולים עלינו
אנחנו רק ילדים
אבל יודעים את החוקים
אז תזהרו
בעיר הזאת קשה
להישאר תמים

שני מלכי

בת ים היא הנשמה

התמכרתי לשמש, לשמיים ולים
וכל שנה בלחץ נכנסת לבגד ים
מתמודדת עם הילדים שאותי שופטים
אני נעשית חרדתית לפעמים

כשאני הולכת בטיילת
בנות מסתכלות אליי כמו אויבת
עברייני צעצוע מתחילים לקלל
ועל הבנות במכנסי השורט ליילל
”יאללה יאללה תן גז”
הבנים שמפגינים בטחון שאין
והבנות שנגררות אחריהן

תמיד כשיראו אותי
יהיה רושם ראשוני
ודעות קדומות על מי שאני
בת ים היא העיר שלנו
פה יורים? פה דוקרים?
יש עלינו סטיגמות
אבל אנחנו לא שמים